

בעזהש"ת

קונטרס

געב נישט אויף

עס איז מחזק אז א מענטש זאל קיינמאל נישט
אויסגעבן, כאטשיג נישט אלץ פארשטייט ער
פארן וואס עס גייט אים דורך אזעלעכע שווערע
צרות, נאר שטענדיג זאל ער פעטן דעם אייבערשטן,
וועט ער ביים סוף זען א גרויסע ישועה.

פארגעלערנט דורך

פּבוֹד קְדוּשַׁת הַרֵב הַצַּדִּיק מוֹהְרָא שׁ זי"ע

פּרֶשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, תשע"ג

געבויעט אויף די ווערקער פון הייליגן רבין, אדונג, מורינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערקער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון די הייליגע חז"ל, פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

אויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך חסיד ברסלב - קרית יואל צ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

געב נישט אויף

א.

בעט מיט רחמנות

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן צט), אז א מענטש דארף דאווענען שטענדיג צום באשעפער מיט א דביקות, און זיך אויסרעדן זיין גאנצע הארץ פארן באשעפער, און אים דערציילן אלעס וואס עס דרוקט אים, און בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל רחמנות האבן אויף אים (ע"י דברים רבה ב, א).

האב איך שוין אמונה ?

אבער כּדי אז א מענטש זאל קענען רעדן צום באשעפער מוז ער האבן א ריינע אמונה, אזוי ווי דער הייליגער רבי

זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב; קנה): אויב א מענטש וואלט געהאט די קלארע אמונה אז דער באשעפער איז דא מיט אים, ביי אים, לעבן אים, און ער הערט אויס יעדעס ווארט וואס ער רעדט, וואלט ער נישט געהאט קיין שום נסיון צו רעדן צום באשעפער, נאר פארנוואס לאזט מען נאך פון תפלה? ווייל מען שפירט נישט אז דער באשעפער איז דא. קומט אויס אז ווען א מענטש רעדט צום באשעפער, איז א סימן אז ער האט א שטארקע אמונה. דערפאר, מיט יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן בויפט זיך מער און מער אויף די אמונה, וואס דאס איז דביקות.

דביקות - א זאך פאר יעדן איד !

דער בעל שם הקדוש זכותו יגן עלינו האט געזאגט: אמונה איז דביקות און דביקות איז אמונה! ווייל אז א מענטש האט אמונה און ער שפירט דעם אייבערשטן, איז ער דבוק אין באשעפער, ווייל דביקות איז טייטש קלעבאכץ, און פונקט אזוי ווי ווען מען קלעבט צאם צוויי פאפירן מיט שטארקע קלעבאכץ קען מען עס מער נישט

געב נישט אויף

ה

אָפּטײלן, און אז מען פֿרובירט עס אָפּצוטיילן מיט געוואלד רייסט זיך מיט אַ שטיקל פונעם אנדערן פֿאפּיר, די זעלבע זאך דאָרף אַ איד זיין אזוי צוגעקלעבט צום אייבערשטן, אז מען זאל אים נישט קענען אָפּטיילן פון באַשעפּער, און אַפילו אויב דער יצור הרע זאל אים וועלן אָפּרייסן פון באַשעפּער, וועט דאס נישט גיין, ווייל ער נעמט מיט זיך מיט אַ שטיק באַשעפּער, און עס איז נישט שייך אים אָפּצוטיילן פון באַשעפּער.

נישט אייביג שפירט א מענטש דעם אייבערשטן

פונדעסטוועגן איז אָבער דא אַמאל אַ צייט וואס אַ מענטש שפירט נישט דעם אייבערשטן, ווייל אז אַ מענטש זינדִגט שטופט ער אַוועק פּבִיכול דעם אייבערשטן פון זיך, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ספר המדות אות אַמונה סימן כב): **הפּשע של אדם מכניס כפירה באדם** - די עבירות וואס אַ מענטש טוט ברענגט אין אים אַריין כפירות; און דאס לעשט אויס די אַמונה ביי אים, און עס דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער איז באהאלטן ערגעץ ווייט ווייט אין

גַּעַב נִישְׁט אויף

הימל (פראשית רבה יט, יג), בשעת דער גאנצער תכלית פון די בריאה איז געווען אז דער אייבערשטער זאל קענען וואוינען דא אונטן צווישן אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (תנחומא נשא, טז): **מיום שפרא הקב"ה את עולמו נתאווה שיהיה לו דירה בתחתונים** - פון ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט איז זיין גאנצע תאווה אז ער זאל קענען וואוינען דא אונטן; אבער ווי נאר א מענטש זינדיגט איז א סימן אז ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, ווייל אויב יא וואלט ער זיך געשעמט צו זינדיגן, און אזוי אויך, וויבאלד ער שפירט נישט דעם אייבערשטן איז אים שווער צו דאווענען.

ווי אזוי קען א מענטש וויסן צו זיין תפלה איז

געווארן אנגענומען

דאס געפונען מיר ביי רבי חנינא בן דוסא (ברכות דף לד ע"ב): וואס ער האט געמאכט זייער אסאך ניסים, און שטענדיג ווען מען האט ביי אים מזכיר געווען א קראנקן האט ער געוואוסט גענוי צו יענער גייט געזונט ווערן אדער

גַּעֲב נִישְׁט אויף

חלילה נישט, האט מען אים אמאל געפֿרעגט: ביסטו דען א נביא אז דו ווייסט אייביג אזוי גוט וואס וועט זיין? האט ער געזאגט: גיין, איך בין נישט קיין נביא און נישט קיין זעהן פון א נביא, נאר אויב גייט מיר גרינג דאס בעטן, און די ווערטער קומען ארויס פֿליסיג און געשמאק, ווייס איך אז די תפלה איז געווארן אנגענומען, און אויב נישט ווייס איך אז חלילה נישט.

הער נישט אויף צו בעטן אפילו ווען דו שפירסט נישט גארנישט

זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן צט): דאך דארף א איד שטענדיג דאווענען צום באשעפער, אפילו ווען ער האט נישט קיין דביקות, און עס דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער איז נישט מיט אים, און ער זאל נישט וועגן דעם ווערן צובראכן און אויפהערן צו בעטן, נאר ער זאל ווייטער מתפלל זיין און נישט אויפגעבן, אזוי ווי עס שטייט אין תקוני ז'הר (דף כט ע"א): וואויל איז דעם מענטש וואס ווארפט נאך די תפילות צום אייבערשטן

געב נישט אויף

אַפילו ווען ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, און עס דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער איז ווייט פון אים, און ער הערט נישט אויף צו בעטן.

מיט איין גוטע תפלה ווערן אלע תפילות נתקבל

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי דעם פסוק (דברים ג, כג): וְאַתְּחַנֵּן אֵל ה'; א איד דארף שטענדיג רעדן צום אייבערשטן, סיי ווען ער שפירט יא דעם אייבערשטן און סיי ווען ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, איי וועט ער פֿרעגן: אז איך שפיר נישט אז דער באשעפער איז דא, וואס האב איך צו רעדן צו אים, די תפלות גייען דאך נישט ארויף? ! אויף דעם פירט דער פסוק אויס און לערנט דעם מענטש אז ער זאל יא שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן, ווייל "בעת ההוא לאמר" ווען עס וועט קומען א גוטע מינוט וואס דו וועסט גוט שפירן דעם אייבערשטן, און עס וועט דיר גיין גוט דאס דאווענען, דעמאלטס וועלן אלע פֿריערדיגע תפילות ארויפגיין צוזאמען מיט די גוטע תפלה.

ב.

יעדע פשוטער איד קען אייביג זיין דבוק אין

באשעפער

א מענטש דארף וויסן אז מען קען שטענדיג זיין דבוק
 אינעם אייבערשטן און אפילו ווען מען דארף זיין
 פארנומען מיט גשמיות איז דאָרט אויף דער אייבערשטער.
 די ערשטע מצוה פון די תורה האט דער אייבערשטער
 געהייסן מען זאל חתונה האבן מיט א פרוי און האבן
 קינדער, און אז דער אייבערשטער העלפט אז מען האט א
 ווייב מיט קינדער דארף מען זיך אראפלאזן צו זיי און לעבן
 מיט זיי, און זיי מפרנס זיין, וואס דערמיט איז מען מקיים
 די מצוה פון צדקה, אזוי ווי חז"ל זאגן (כתבות דף ג ע"א), אז
 דער וואס שפייזט זיין ווייב און קינדער טוט שטענדיג
 צדקה. נאכדעם דארף מען זיי מחנך זיין אז עס איז דא א
 באשעפער אויף דער וועלט, און זיי איבערגעבן די אמונה,
 כדי די שטוב זאל זיך פירן אזוי ווי דער באשעפער וויל,

דאס איז די גרעסטע מדרגה, אז מען ברענגט אריין דעם באשעפער אין שטוב, ביי די ווייב און ביי די קינדער.

וואס מיינט אן "עובד השם" ?

מענטשן טראכטן אז זיין א עובד השם מיינט אז מען דארף הארעווען מיט אויסטערלישע זאכן, און אפלאזן די ווייב, די קינדער, די פֿרנסה, אָבער אז א מענטש האט א קלארן מח זעט ער גלייך אז דאס איז נארישקייטן, ווייל צו וואס דארף מען קריכן אין די הימלען און זיך אינגאנצן אפשיידן פון די וועלט בשעת דער באשעפער איז דא אונטן ? !

זיי אן ערליכער דא אין די גשמיות דיגע וועלט

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ז; סח), אז דער שלמות פון א איד איז צו זיין אויבן און אונטן; און נישט אפטיילן רוחניות פון גשמיות, ווייל דער באשעפער איז איבעראל און ביי יעדע זאך. און ווען מען גייט ארויס עפעס טון פאר פֿרנסה דארף מען וויסן אז דארט איז אויף

דער באשעפער, און בשעת'ן טון ביזנעס איז דא אן א שיעור מצות וואס מען קען מקיים זיין, למשל מען זאל זאל נישט גנב'ענען און גזל'ענען, וואס ווען מען מאכט ביזנעס קומט אויס זייער אפט אז מען זאל קענען זייער גרינג אפנארן און ארויסשווינדלען פון יענעם געלט אן דעם וואס יענער זאל כאפן, דאך טוט מען עס נישט ווייל דער באשעפער לאזט עס נישט טון.

רוב מצות איז דוקא מיט גשמיות'דיגע זאכן

מען זעט אז די גאנצע תורה איז פול מיט מצות וואס איז דא דוקא ביי גשמיות'דיגע זאכן, למשל מצות וואס זענען שיין ביי 'דומם', אז מען טאר נישט מאכן א גרוב אין א רשות הרבים, און אז מען דארף מאכן א צוים [מעקה] אויפן דאך פון די הויז, אז מען טאר נישט מאכן א פענסטער אקעגן יענעם, און אזוי ווייטער; נאכדעם זענען דא הלכות וואס זענען שיין ביי 'צומח', צווישן זיי די מצוה פון פלאים, די מצוה פון שמיטה וואס עס גייט אן אין ארץ ישראל, און אזוי ווייטער; נאכדעם איז דא הלכות ביי 'חי',

געב נישט אויף

אז א מענטש דארף אַכטונג געבן אז זיינע ביהמות און חיות
טארן נישט מזיק זיין א צווייטן, און אזוי ווייטער; און
נאכדעם 'מדבר', אַכטונג צו געבן אויף די הלכות פון בין
אדם לחבירו.

דאס אלעס ווייזט אונז אז דער וועלט איז נישט הפקר,
און אויף יעדע דעטאל איז דא הלכות, און דאס איז טאקע
די העכסטע מדרגה אז מען זאל שפירן אז דער באשעפער
איז דא אונטן מיט אונז, אבער אז מען זוכט דוקא העכערע
עבודות, כאפט מען נישט אז מען גייט דורכדעם אוועק פון
באשעפער, און אנשטאט צו זיין אן עובד השם ווערט מען
געפער אן עובד עבודה זרה, ווייל אז מען גלייבט נישט אז
דער באשעפער איז אין יעדע ריר, איז מען אן עובד עבודה
זרה רחמנא לצלן.

ג.

אפילו ביי תפלה טאר מען נישט גיין מיט געוואלד,
נאר בעטן ביז מען ווערט געהאלפן

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כ; קצו):
א מענטש טאר זיך קיינמאל נישט איינעקשנען ווען ער
בעהט דעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז אים דאס
געבן, ווייל דאס איז אזוי ווי מען גז'לט די נאך, און א
מענטש טאר נישט מאכן קיין דחיקת השעה, נאר בעטן
מיט רחמנות און תחנונים און נישט ווערן מיד ביז מען
באקומט וואס מען בעהט. חז"ל זאגן (ברכות דף לב ע"ב): אז
אייער קוקט נאך זיינע תפלות וועט ער האבן הארץ
ווייטאג; ווייל אויב קוקט ער שטענדיג נאך צו זיינע תפלות
זענען געווארן אנגענומען, וועט אים זייער וויי טון
נאכדעם וואס ער האט געבעהטן א גוטע תפלה און ער איז
נאכנישט געהאלפן געווארן. דעריבער דארף א מענטש
וויסן אז ער דארף נאר בעטן מיט רחמנות און האפן און
אויסווארטן זיין ישועה מיט געדולד, אזוי ווי חז"ל זאגן

גַּעַב נִישְׁט אויף

(פּרָכּוֹת דף לב ע"ב) אַז אַ מְעַנְטֶשׁ דאַרף קאַפּן און נאַכאַמאַל
קאַפּן און קיינמאַל נישט אויפֿגאַעבן, ווייל סוף פֿל סוף וועט
עך קאַפּן אַ ישועה.

דאס געפונען מיר אין די וואכעדיגע סדרה, אז משה
רבינו האט מתפלל געווען אז דער אייבערשטער זאל אים
געבן א מתנת חנם און אים נאכגעבן אז ער זאל קענען
אריינגיין אין ארץ ישראל, ווייל כאטשיג א צדיק האט אן
א שיעור מעשים טובים, דאך קומט ער נישט מיט א טענה
צום אייבערשטן אז ער מוז אים נאכגעבן אין זכות פון זיינע
מעשים טובים, נאר ער בעט פון באשעפער בלויז א מתנת
חנם.

.ד.

דורך אַמונָה איז אַ מְעַנְטֶשׁ זוכה צו זיין פֿרייליך
און געדולדיג

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנה):
פון וואו נעמט זיך אז אַ מְעַנְטֶשׁ איז צופראכן און פויל?

דאס קומט נאר ווייל ער האט נישט קיין אמונה! ווייל ווען
 א איד וואלט געהאט אמונה אז דער באשעפער איז דא
 וואלט ער שטענדיג געווען פרייליך און אויפגעלייגט,
 ווייל עס איז נישט דא קיין גרעסערע שמחה ווי אז א
 מענטש שפירט דעם באשעפער. דערפאר דערציילן חז"ל
 (סופה דף נג ע"א), אז ביי שמחת בית השואבה האט הלל
 געטאנצן זייער לעבעדיג און ער האט געזאגט: אז איך בין
 דא איז שוין יעדער דא, אבער אז איך בין נישט דא ווער
 איז דען דא! ווייל הלל איז געווען זייער א גרויסער ענו און
 ער האט געשפירט נאר דעם אייבערשטן, ממילא איז ער
 געווען זייער פריילעך און אויפגעלייגט, און קיין שום זאך
 האט אים נישט געקענט צופרעכן און אויפרעגן, אזוי ווי
 חז"ל פארציילן אויף (שבת דף לא ע"א), אז צוויי מענטשן
 האבן אמאל געמאכט א פארמעסט אז פאר וועם עס גייט
 געלונגען אויפצורעגן הלל דער גייט באקומען פיר
 הונדערט גילדן, האט זיך איינער אנגערופן: איך וועל עס
 באווייזן! איז ער געקומען ערב שבת נאכמיטאג צו הלל'ס
 הויז, פונקט ווען הלל איז זיך געגאנגען אפנוואשן לכבוד

געב נישט אויף

שבת, און געפֿרעגט מיט חוצפֿה צו הלל איז דאָרט, ווייל ער האט עפֿעס אַ שאלה צו פֿרעגן פון הלל, האט זיך הלל גלייך אָנגעטון און אַרויס צו אים, און ער האט געפֿרעגט גאר אַ נאָרישע שאלה, האט אים הלל געזאָגט: מיין קינד האסט געפֿרעגט אַ וויכטיגע שאלה! און ער האט אים שוין ערקלערט מיט אַ מורא־דיגע רואיגקייט, דערנאָך איז הלל צוריק געגאנגען זיך ענדיגן אפֿוואשן, פֿלוצלינג איז דער מענטש נאכאמאל דא, ער האט נאך עפֿעס אַ וויכטיגע פֿראגע צו פֿרעגן, הלל טוט זיך ווידער אָן, און ער גייט ארויס און פֿרעגט אים: מיין קינד מיט וואס קען איך דיר העלפֿן? פֿרעגט ער ווייטער אַ נאָרישע שאלה, און הלל ענטפֿערט אים מיטן גרעסטן מאס רואיגקייט, אזוי האט זיך איבערגעשפּילט עטליכע מאל וואס דער מענטש איז געקומען אין די שווערע אָנגעשטרענגטע מינוטן פון ערב שבת, און געפֿרעגט מינדער־וויכטיגע שאלות, צווישן זיי פֿאָרוואס די אפֿריקאנער האבן פֿלאטשיגע פּיס און די בבלים האבן פֿלאטשיגע קעפֿ און די תּרמודיים - לאנגע אויגן, און הלל האט אים אַלץ אויפֿגענומען רואיג און

געלאסן, און געענטפערט אויף זיינע פראגעס, ביז יענער
האט געזאגט פאר הלל: צוליב דיר האב איך פארלוירן פיר
הונדערט גילדן...! האט אים הלל געזאגט: הלל איז ווערד
אז דו זאלסט צוליב אים פארלירן אפילו אפאר מאל פיר
הונדערט גילדן, ווייל הלל וועסטו קיינמאל נישט קענען
אויפרעגן און גערועז מאכן.

דורך'ן צדיק איז מען זוכה צו אמונה, שמחה און

סבלנות

אז א מענטש האט אמונה איז ער שטענדיג פרייליך און
אלעס גייט אים גוט. עס איז באקאנט אז ווען די צוויי
הייליגע ברודערס רבי ר' שמעלקא פון ניקלשבורג און דער
בעל הפלאה זכותם יגן עלינו זענען געקומען די ערשטע
מאל צום גרויסן מעזריטשער מגיד זכותו יגן עלינו, צו זען
אויב עס איז א גוטער פלאץ וואו זיי וועלן זיך קענען
אנשעפן מיט תורה און קדושה, האבן זיי געוואלט זען צו
ער וועט זיי קענען ערקלערן וואס חז"ל זאגן (ברכות נד ע"א):
חביב אדם לברך על הרעה פשם שמברך על הטובה - א

געב נישט אויף

מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן אויפן שלעכטס
 פונקט ווי אויף דאס גוטס. און עס האט זיי אלעמאל
 געבאדערט ווי אזוי איז מעגליך אז א מענטש זאל קענען
 דאנקען דעם אייבערשטן ביי א צרה פונקט ווי אויף זיין
 גוטס? ! אבער זיי האבן נישט געזאגט פארן מעזריטשער
 מגיד די קשיא וואס באדערט זיי, פארשטייט זיך אז זיי
 האבן גארנישט געזען ביי אים עפעס ספעציעל, אלעס איז
 געווען פשוט מיטן גרעסטן מאס פשטות, אזוי ווי עס איז
 דער סדר ביי אן אמת'ן ערליכן איד אז פונדרויסן זעט מען
 גארנישט, במילא האבן זיי געטראכט זיי האבן נישט וואס
 צו זוכן דא און זיי גייען אוועק, אבער פאר זיי זענען אוועק
 געגאנגען, האט זיי דער מעזריטשער מגיד געהייסן זיך גיין
 געזעגענען פון זיין תלמיד רבי זושא וואס זיצט אין בית
 המדרש, זענען זיי געגאנגען צו אים זיך געזעגענען, און זיי
 האבן אים פארגעלייגט זייער קשיא, האט ער זיי געזאגט:
 איך ווייס פארן וואס איר זענט געקומען צו מיר פֿרעגן
 די שאלה, איך ווייס בכלל נישט וואס הייסט שלעכטס,
 אלעס איז דער זעלבער באשעפער און אלעס איז ביי מיר

נאר גוט. האבן זיי שוין פארשטאנען אז דורך צדיק קען מען זוכה זיין צו אזא לויטערע אמונה, אז שטענדיג איז אלעס גוט, און מען איז שטענדיג פרייליך און רואיג.

**דורך ארץ ישראל איז מען זוכה צו האבן געדולד,
אז עס זאל גארנישט באדערן**

זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנה), אז דורך ארץ ישראל קען מען צוקומען צו זיין שטענדיג פרייליך און האבן געדולד, אז גארנישט זאל שוין נישט באדערן און נערווירן, ווייל אויף ארץ ישראל קוקט שטענדיג דער אייבערשטער, דערפאר שיינט דארט זייער קלאר די אמונה און די השגחה, ממילא אז מען האט די ריינע אמונה אז אלעס איז דער אייבערשטער ווערט מען שוין נישט נערוועז פון גארנישט.

דאס איז געווען דער טעם פארנואס משה רבנו האט אזוי שטארק געוואלט אריינגיין אין ארץ ישראל, נישט כדי צו עסן די פירות פון דארט, נאר כדי זוכה צו זיין דארט צו

אריכת אפים און סבלנות מיטן גרעסטן שלמות (סנהדרין קיא ע"א), ווייל פיר מאל געפונען מיר אין די תורה אז משה רבנו האט זיך גערעגט, דערפאר האט ער אזויפיל געבעטן און געבענקט אנצוקומען קיין ארץ ישראל, וואס דארט קומט מען צו די העכסטע דרגה פון אמת אז נאר דער באשעפער איז דא, און דורך דעם איז מען זוכה צו די גרעסטע מאס געדולד און אריכת אפים.

.ה.

מיט נאך איין תפלה וועסטו פועל'ן

חז"ל זאגן (דברים רבה יא, י), אז משה רבנו האט געבעטן פונעף הונדערט און פופצן תפלות וויפיל דאס ווארט נאָתחנ"ן באטרעפט, אז ער זאל קענען אריינגיין אויף ארץ ישראל, ביז דער אייבערשטער האט אים געזאגט רעד נישט מער צו מיר וועגן דעם. און ער האט טאקע מער נישט געבעטן, אבער אויב בעט ער ווען נאך איין תפלה וואלט ער געהאלפן געווארן און געקענט אריינגיין קיין ארץ

ישׂראל. זעט מען פון דעם, אז אַ איד טאר קיינמאל נישט מיד ווערן פון בעטן דעם באשעפער, ווייל יעדע ישׂועה קען מען ביים סוף פועלן, נאר די פראבלעם איז, אז ווען א מענטש פאלט אריין אין א ביטערע צרה, צו זאל דאס זיין חובות, אדער א בחור וואס האט נישט קיין שידוך, אדער איינער וואס קוקט ארויס אויף קינדער, אדער איינער וואס פלאגט זיך זייער פאר פרנסה, און אזוי ווייטער, ווערט ער זייער שנעל צופראכן און ער פארלירט די געדולד.

קיינער טראכט נישט פון דיר...

און בכלל, נעמען זיך אלע מיני נערוון קראנקהייט פון דעם וואס א מענטש האט נישט קיין געדולד, למשל די מחלה פון או. סי. די. און דאס גלייכן, אדער אז עס דאכט זיך אים אז ער איז גארנישט ווערד, און אז יעדער קוקט אויף אים, עס דאכט זיך אים אז איינער גייט אים טשעפענען, און אז מ'רעדט פון אים, וואס איז באמת סתם

פאנטאזיעס, ווייל קיינער רעדט נישט און טראכט נישט
פון אים!

א דין תורה מיט די לבנה

אמאל איז א איד געקומען צום רב פון זיין שטאט, אז
ער וויל האבן א דין תורה מיט די לבנה, ווייל ער האט א
טענה אויף איר פארנוואס איבעראל וואו ער גייט, גייט זי
אים נאך, דער רב האט גלייך פארשטאנען מיט וועם ער
האט דא צו טון... זאגט ער אים: איך הער דיין טענה, אבער
איך דארף אויך הערן די צווייטע צד, דעריבער וועל איך
ביינאכט פֿרעגן די לבנה וואס זי האט צו זאגן. דעם אנדערן
טאג ווען ער איז צוריק געקומען, האט אים דער רב
געזאגט: די לבנה טענה'ט, אז וואו זי גייט קוקסטו אויף
איר, דערפאר גייט זי דין אויף נאך און קוקט דין נאך, און
אז דו וועסט אויפהערן איר נאכצוקוקן וועט זי אויך
אויפהערן דין נאכצוגיין; האט דער רב אויסגעפירט: די
לבנה האט א גערעכטע טענה, הער דו אויף צו קוקן אויף
די לבנה, וועט זי מער נישט קוקן אויף דיר.

די מעשה קוקט אפֿשר אויס ווי אַ געלעכטער, אָבער אזוי זענען געבען מענטשן וואס טראַכטן אייביג פון יענעם, און אז מען הערט אויף צו קוקן און טראַכטן פון יענעם, וועט יענער נישט קוקן אויף דיר, ווייל באַמת האט יעדער מענטש זיין פעקל צרות און עס אינטערסירט אים בכלל נישט אַ צווייטן, נאר אַ מענטש רעדט זיך איין אלע מיני איינרעדעניש און דמיונות.

מען קען אויסהיילן אַפילו משגעים אויב זיי לאַזן
זיך היילן

פונדעסטוועגן, כאטשיג דמיונות איז זייער אַ שווערע מחלה, דאָך קען דער צדיק אויסהיילן דעם מענטש אַפילו פון זיינע דמיונות און אלע אנדערע גערוןן קראַנקהייטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאָגט (שיחות הר"ן סימן סז): באַמת קען מען יעדן איינעם אויסהיילן, אַפילו אַ משוגענער וואס לויפט ארום אין די גאסן און ער טוט אלע מיני נארשקייטן, נאר דער פראַבלעם איז, אז דער משוגענער

גַעב נישט אויף

אנערקענט נישט זיין פֿעלער, און ער וויל זיך נישט לאָזן היילן, ער טענה'ט אז יענער איז משוגע, און אז יענער דארף נעמען פילן. אָבער איינמאל אז אַ מענטש אנערקענט זיין חסרון, און ער פֿאלגט דעם קלוגן מענטש, קען מען אים גלייך אויסהיילן.

דער הייליגער רבי היילט יעדן ברוחניות

די זעלבע זאך איז אויף ברוחניות, דער הייליגער רבי איז אַ גרויסער דאקטער וואס ער קען אונז אויסהיילן פון אלע מחלות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספורי מעשיות, מצשה יג, יום הששי): און אײַף הייל זי! ווייל דער הייליגער רבי היילט די אידישע נשמה מיט צען ערליי ניגונים, און ער מאכט אונז פֿרייליך אויף אלע מיני וועגן, אין אלע אומשטענדן, דערפאר אז מען ווייסט אז מען איז קראנק און מען זוכט נאך דעם אַמת'ן צדיק, און זיינע הייליגע וואונדערליכע עצות וואס שטייט אין זיינע ספרים, וועט מען זיכער געהיילט ווערן און האבן אַ גאנצער תקוה.

א דאקטער אויף רוחניות דארף מען האבן שטענדיג

אָבער עס איז דא אַ שטיקל חילוק צווישן אַ דאקטער וואס היילט דעם גוף, וואס איינמאל אז ער האט אויסגעהיילט דעם קראנקן פון זיין קרענק דארף ער מער נישט צוריק גיין צו אים, אָבער ברוחניות דארף מען שטענדיג פון פריש קומען צום צדיק, פֿדי ער זאל דיך מער און מער היילן, און דיר מחזק זיין אז דו זאלסט שטענדיג אָנהייבן פון דאסניי, אָבער געווענטליך ווילאנג אַ מענטש שפירט זיך ווייט און געפאלן, דעמאלטס שפירט ער אַ געוואלדיגע חיות אינעם התקרבות צום צדיק, און עס ברענט אין אים זייער שטארק די ווערטער פונעם צדיק, אזוי ווי עס איז דא אַ מאַמר החכם: "אין חוזק חסידות כִּבְתַחֲלִיתוּ" - דער עיקר שטארקייט האט מען ביים אָנפֿאנג; וואס דעמאלטס פֿילט מען אַ שטארקע ברען, ווייל ער זעט דעם גרויסן חילוק פון פֿאר ער איז מקורב געווארן, און וואס עס איז נאכדעם געווארן פון אים, אז

געב נישט אויף

ביז יעצט האט ער קיינמאל נישט אויפגעמאכט קיין חומש, משניות, גמרא, און עס האט אים אויסגעקוקט אז ער איז שוין גארנישט ווערד, און יעצט האט אים דער צדיק געעפנט די אויגן, און ער לערנט שוין יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, אזוי אז סוף וואך ענדיגט ער די גאנצע סדרה, אזוי אויף לערנט ער יעדן טאג פרקים משניות און בלעטער גמרא, און אפילו ער פארשטייט נישט אלעס דאך כאפט ער אריין יעדן טאג מקרא, משנה, גמרא, טור, שלחן ערוך, וואס אפילו עס זאל נעמען א לאנגע צייט ווילאנג ער וועט דאס אלעס ענדיגן, אבער ביים סוף וועט ער אנקומען, דערפאר ווילאנג א מענטש האלט אז ער איז ווייט, איז ער מקבל פונעם צדיק גאר אסאך, אבער איינמאל אז ער האט שוין אביסל ישות און ער שפירט זיך שוין גרויס, ווערט ביי אים אלעס קאלט, און ער זעט נישט פאר וויכטיג צו גיין הערן וואס דער צדיק זאגט, ווייל ער ווייסט שוין סיווי וואס ער גייט זאגן... אבער אין אמת'ן זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב), אז מען דארף שטענדיג קומען מיט א נייע התחדשות צום צדיק; אזוי ווי חז"ל זאגן

(תגינה דף ג ע"א): יעדעס מאל וואס מען קומט אין בית המדרש הערט מען נייע חדושים.

א פרישע התחזקות

ווי באקאנט האט דער הייליגער רבי געהאט גאר גרויסע תלמידים וואס זיי זענען ביים אנפאנג געווען מוראדיג פארפלאמט, און דער הייליגער רבי האט זיי געברענגט צו זייער מדרגה, אבער למעשה האט זיי דער הייליגער רבי נתן איבערגעשטיגן, און דער עיקר וואס איז איבערגעבליבן פון הייליגן רבי'ן איז נאר געווען דורך רבי נתן (חיי מוהר"ן סימן שסז; שע), כאטשיג ער איז מקורב געווארן שפעטער פון זיי אלע, האבן זיי אמאל געפרעגט רבי נתן: וואס איז דער חילוק צווישן אונז און אייך? האט רבי נתן געזאגט: ביי מיר איז דער הייליגער רבי שטענדיג געווען ניי, און יעדע מאל וואס איך בין געקומען צום רבי'ן איז דאס געווען אינגאנצן פריש. דערפאר האט ער יעדע מאל מקבל געווען מער און מער ביז ער האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען. ווייל עס נישט שייך צו זאגן

גַּעַב נִישְׁט אױף

אז מען ווייסט שוין אלעס, און מען האט נישט מער וואס צו קומען צום צדיק, ווייל א מענטש קען קיינמאל נישט וויסן ווען ער וועט כאפן אן אומגעראכטענעם קלאפ, און עס וועט אים זיין זייער שווער דאס איבערצוטראגן, אבער אז מען קומט שטענדיג צום צדיק, שיינט ער אריין א מוראדיגע התחזקות, אז מען זאל זיך אייביג קענען דערהאלטן.

ו.

צְדָקָה עֲפֵנֵט אַ טִיר אִין הַיָּמָל

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ד):
 ווען א איד געט צדקה עפענט ער זיך אויף א טיר אין הימל,
 און אז ער געט נאך צדקה עפענט ער די טיר ברייטער, אזוי
 יעדעס מאל וואס ער געט צדקה ווערט די טיר געעפענט
 ברייטער און ברייטער, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק 'פֶּתַח
 תִּפְתָּח' (דברים טו, ח); ווייל צדקה דארף מען געבן אפילו
 הונדערט מאל, און מען קען קיינמאל נישט וויסן וואו און

ווען מען געט פאר א אמת'ע צדקה און פאר א ריכטיגע צוועק, אמאל זעט מען א צופראכענעם שלעפער און עס דאכט זיך אז אים דארף מען וויכטיג געבן צדקה, ביז דערווייל האט יענער אסאך געלט, און אמאל זעט מען איינער וואס איז אנגעטון שיין און רייך, און מען מיינט זיכער אז אים דארף מען נישט געבן, בשעת אין אמת'ן האט ער נעבעך גארנישט.

צו געבן עסן פאר אידן איז די גרעסטע צדקה

וועגן דעם זאג איך שטענדיג, אז די גרעסטע צדקה איז צו געבן צו עסן פאר אידן, ווייל ביי יעדע צדקה קען מען ארום פאפן, א פשוט'ער שווינדלער קומט און דערציילט א שרעקעדיגע מעשה אז זיין ווייב און קינדער האבן יענע מעשה רחמנא לצלן... און אידן ווערן אויפגעשוידערט און געבן גלייך שיינע סכומים, אזוי ווי חז"ל זאגן (ירושלמי שקלים פרק א, הלכה א): שטענדיג ווען מען בעט פון אידן א נדבה רופן זיי זיך אן ווארעם, ווען מען האט געבעטן פארן משכן האבן זיי געגעבן פארן משכן, און ווען מען האט

געבעטן פארן עגל האבן זיי געגעבן פארן עגל. אבער אז מען געט צו עסן פאר אידן דארף מען נישט מורא האבן פון שווינדלערס, אזוי ווי חז"ל זאגן (פכא בתרא דף ט ע"א): אין בודקין למזונות - ביי עסן דארף מען קיינמאל נישט נאכקוקן פאר וועם מען געט; ווייל אז יענער איז הונגעריג וועט ער קענען עסן, און דו האסט מחיה געווען א איד, און אז ער דארף נאך, זאל ער געזונטערהייט עסן נאך, ביז ער וועט ווערן זאט, אבער איינמאל אז ער איז נישט הונגעריג קענען ער נישט עסן מער...¹ דערפאר איז דאס די העכסטע צדקה בגשמיות.

---

¹ ברוך השם אז איהו האב זוכה געווען אויפצושטעלן אין יבנאל א בית המבשיל "אהל אברהם" וואו עס ווערט סערנווירט א גאנצן טאג הונדערטער פארציאנען, פאר יעדן איינעם גענצליך אומזיסט, מען דארף נאר מאכן א ברכה און בענטשן, אזוי ווי עס איז געווען ביי אברהם אבינו.

ווי אזוי געט מען רוחניות'דיגע צדקה

אָבער עס איז אויף דא צדקה ברוחניות, ארויסצונעמען
 אידן פון זייער פונסטערניש און זייער פלאנטער, און די
 העכסטע צדקה ביי דעם איז צו געבן געלט צו דרוקן די
 הייליגע ספרים און קונטרסים פונעם אמת'ען צדיק (ליקוטי
 הלכות, ברכות השחר, הלכה ה), וואס דאס איז א זיכערע צדקה
 וואס בלייבט אויף אייביג, ווייל עס גייט דורך אויף
 מענטשן אן א שיעור צרות און פראבלעמען און נאר מיט
 די ספרים זענען זיי זיך מחיה, און דאס דערהאלט זיי ביים
 לעבן, דערפאר קען מען זיך נישט פארשטעלן די
 גרוסקייט פון די צדקה.

אביסל קענסטו יא

וועגן דעם דארף מען זיך צוגעוואוינען צו געבן
 שטענדיג צדקה, וואס דאס איז א מצוה פונקט ווי אנטון
 ציצית, לייגן תפלין, און אלע אנדערע מצוות, אזוי ווי עס
 ווערט גע'פסק'ענט אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמח, סעיף

געב נישט אויף

אז יעדער איד אפילו אן ארימאן דארף יעדן טאג געבן צדקה; פארן דאווענען געט מען אפאר צענט (שולחן ערוך אורח חיים סימן צב, סעיף י), אפאר צענט אינמיטן דאווענען ווען מען זאגט "וְאֵתָהּ מוֹשֵׁל בְּכָל" (עין משנה ברורה שם, מהאריז"ל), אפאר פרוטות פאר תקון הפללי (עין שיחות הר"ן סימן קמא), אזוי אויף ביים עסן דארף מען געבן אפאר פרוטות, ווייל עס שטייט אין זהר הקדוש (תרומה דף קנג ע"ב) אז ווען א איד גייט עסן זאל ער זען אז אן ארימאן זאל אויף מיט עסן מיט אים, און ער זאל זאגן דברי תורה ביים טיש. דעריבער אז מען האט נישט קיין ארימאן געט מען אפאר פרוטות פאר צדקה אינמיטן עסן, און מען זאגט עפעס תורה, וואס דעמאלטס רופט מען אויס אין הימל: זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' (יחזקאל מא, כב). אזוי אויף א פרוי פאר זי גייט לעכט צינדן געט זי צדקה, און די אלע פענים וועט אונז באגלייטן אויף אייביג! נאר מענטשן זענען מזלזל אין דעם, ווייל מען טראכט ביי זיך אז מען דארף געבן גרויסע סומעס, ממילא געט מען גארנישט (לקוטי הלכות, תרומות ומעשרות, הלכה ג). אבער אז מען ווייסט אז מען קען

שטענדיג געבן צדקה נישט קיין חילוק וויפיל, און אפילו מען קען נישט יעצט געבן מיטן גרעסטן שלמות, כאפט מען שטענדיג אריין צו געבן צדקה, ביז עס וועט איינמאל געלונגען צו קענען געבן אסאך צדקה מיט א מורא דיגע שלמות און אויפן ריכטיגן וועג.

מאך דין פרייליך וועסטו ווערן פרייליך

די זעלבע זאך איז אויף מיט שמחה וואס דער הייליגער רבי האט אונז אזויפיל געבעטן מיר זאלן זיין פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימנים כג-כד), אבער אסאך מאל איז זייער שווער צו זיין פרייליך, דעריבער איז די עצה אז מען זאל זיך מאכן ווי מען איז פרייליך, אפילו מען האלט נאכנישט דערפיי, ביז נאכדעם וועט מען שוין טאקע ווערן פרייליך. און דאס איז א כולל ביי יעדע גוטע זאך וואס א איד דארף טון, אז מען זאל נישט ווארטן ביז מען וועט דאס קענען טון מיט א דביקות און מיט א ריכטיגע פרונה, נאר דאס טון אזוי ווי מען קען אפילו אן שלמות, ביז איינמאל וועט שוין געלונגען דאס

צו טון אזוי ווי עס דארף צו זיין, און דעמאלטס וועט מען
שוין אלעס אויפהייבן .

ז.

זיי דיך נישט מייאש

דער שבת ווערט אנגערויפן "שבת נחמו", ווייל מען
זאגט אין די הפטורה: נחמו נחמו עמי (ישעיה מ, א). אז דער
נביא טרייסט אונז, נאכדעם וואס עס איז דורך די דריי
וואכן וואס מען האט געזאגט ביי די הפטורה די שטראף
רייד וואס דער נביא ווארנט אז עס וועט קומען אויב מען
וועט נישט פאלגן דעם באשעפער, הייבט זיך אן פון דעם
שבת די זיבן וואכן וואס דער אייבערשטער טרייסט אונז,
אז מיר זאלן זיך נישט מייאש זיין, ווייל אפילו אין די
ערגסטע מצבים בין איה מיט ענק, און סוף כל סוף וועט
מען אינגאנצן אויסגעלייזט ווערן פון אלע צרות, וועגן
דעם שטייט אין די וואכעדיגע סדרה פרשת ואתחנן וואס

קומט אלעמאל אויס גלייך נאך תשעה באב, די עשרת הדברות און קבלת התורה.

נישט נעמען אן עגל פאר א מנהיג

ווייל שבועה עשר בתמוז איז משה רבנו אראפגעקומען מיט די לוחות צו געבן די תורה פאר די אידן, און ער האט געזען אז די אידן האבן געבען געמאכט אן עגל, מיטן אויסרייד אז זיי ווייסן נישט וואס איז געשעהן מיט משה, וואס דאס איז געווען א מורא'דיגע פגם פון אמונת חכמים, ווייל לאמיר זאגן אז משה רבינו איז טאקע מער נישט דא, איז די עצה צו נעמען אן עגל פאר א מנהיג? משה רבינו האט דאך איבערגעלאזט תלמידים, ווי למשל אהרן, אלעזר ואיתמר, און בפרט יהושע וואס ער האט זיך קיינמאל נישט אנוועקגעריט פון משה! ?

מען קען נישט דערקענען א צדיק פונדרויסן

און בכלל שטייט אין זהר הקדוש (פרשת אחרי דף עא ע"ב):
א אמת'ער צדיק איז נאך זיין הסתלקות דא אויף דער וועלט

מער וויפיל ער איז דא געווען ווען ער האט געלעבט, ווייל
 ווילאנג דער צדיק לעבט איז ער איינגעהילט אין א גוף,
 און ער פירט זיך אויף זייער פשוט און פונדרויסן זעט מען
 גארנישט אויף אים, כאטשיג אינעווייניג איז ער גרייט
 יעדע רגע צו פארברענט ווערן פארן באשעפער, אבער
 וויבאלד מען זעט דאס נישט פונדרויסן האט מען נישט
 קיין שום השגה אין אים, דעריבער קען אים נישט יעדער
 אנעמען, פארקערט, מען טרעפט שטענדיג חסרונות אויף
 אים און מען האט נאר קשיות, אזוי ווי דער הייליגער רבי
 זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן נב): פונקט אזוי ווי אויפן
 באשעפער האט יעדער קשיות, ווייל דער אייבערשטער
 איז רוחני, און א רוחניות'דיגע זאך איז אזוי ווי א שפיגל,
 עס שפיגלט אפ וואס דער מענטש איז, און דאס זעט ער
 נאכדעם כביכול אינעם באשעפער, נאר ווען א מענטש
 וויסט אז ער איז גארנישט לאזט זיך דער באשעפער אראפ
 צו אים, אבער אז ער האלט זיך גרויס און ער איז נאר
 פארנומען מיט זיך, פארטרייבט ער דעם באשעפער פון
 זיך, במילא האט ער נאר קשיות אויפן באשעפער, און ער

פאַרנגעסט די מורא'דיגע חסדים וואס דער באשעפער טוט מיט אים יעדע מינוט און יעדע רגע.

נישט פֿרעגן קיין קשיות אויפן צדיק

די זעלבע זאך פירט דער הייליגער רבי אויס, אז וויבאלד א צדיק איז גלייך צום באשעפער, האט מען אויף אים אויף נאר קשיות, למשל, פארוואס מיט יענעם רעדט ער און מיט מיר נישט? און דאס גלייכן אלע מיני קשיות. אבער וואויל איז דעם מענטש וואס ער האט נישט קיין קשיות נישט אויפן באשעפער און נישט אויף צדיקים, ווייל דער אייבערשטער איז 'אין סוף', און ער האט נישט קיין שום געשטאלט אדער אויסזען, און אונדאי קענען מיר קליינע מענטשלעך מיט אונזער קליינע קעפעלעך אים נישט פארשטיין, אף און ווי וואלט געווען ווען מיר זאלן אים קענען פארשטיין, דערפאר איז די שענסטע זאך ווען מען האט נישט קיין קשיות אויפן באשעפער.

נישט אלעס קען מען פארשטיין

אונדאי איז דא זאכן וואס ס'איז זייער שווער צו פארשטיין, למשל פארנוואס אידן דארפן ליידן אזא שווערן גלות שוין באלד צוויי טויזענט יאר, וואס די צדיקים האבן שוין איינגעריסן אויף דעם אז מ'זאל שוין ווערן אויסגעלייזט פון דעם ביטערן גלות, אזוי ווי עס איז באקאנט אז דער הייליגער פארדיטשובער רב זכותו יגן עלינו האט צוגעזאגט, אז ווען ער וועט ארויפקומען אויבן אין הימל וועט ער איבערקערן א וועלט אז עס זאל שוין זיין די גאולה, אבער נאכדעם וואס עס איז שוין דורך אפאר יאר פון זיין הסתלקות [כ"ה תשרי תק"ע], וואס אינצווישן איז שוין אויף נסתלק געווארן דער הייליגער בעל התניא זכותו יגן עלינו [כ"ד טבת תקע"ג], האבן זיך צאמגענומען עטליכע צדיקים, צווישן זיי דער הייליגער קאזניצער מגיד, דער הייליגער חוזה פון לובלין, דער הייליגער רבי מנחם מענדל פון רימענוב זכותם יגן עלינו, און געפערליך פארפירט אז עס מוז שוין זיין די גאולה, איינמאל ווען דער

קאזניצער מגיד האט געזען דעם פארדיטשויבער רב אויף יענע וועלט, האט ער צו אים גע'טענה'ט: הי'תכן דו האסט דאך צוגעזאגט אז דו וועסט נישט איינרוען ביז מען וועט אויסלייזן די אידן, ביזדער ווייל פלאגן זיך נאך אידן אינעם ביטערן גלות? ! האט ער אים געזאגט: נאך אביסל וועסטו אויך ארויפקומען דא, וועסטו שוין זען אז אלעס איז גוט, און אלעס דארף זיין אזוי ווי עס איז. דעמאלטס האט דער קאזניצער מגיד געזאגט פאר זיינע קינדער, אז ער דארף שוין נסתלק ווערן, ווייל ער האט יעצט געזען דעם פארדיטשויבער רב און ער האט אים געזאגט אז ער גייט שוין ארויפקומען אויף יענע וועלט.

די דרשה וואס ציט זיך ביז יעצט

די זעלבע זאך פארציילט מען אויפן הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו², אז ער האט אויך צוגעזאגט אז ווען ער

---

² וואס ער האט שטענדיג נאר גענוארט און געהאפט אויף די גאולה, ער האט געזאגט אז ער איז שוין גענוען דא אויף דער וועלט דריי מאל, און

געב נישט אויף

וועט ארויפקומען אויבן וועט ער זיך נישט לאזן אריין נארן
 אין גן עדן, נאר ער וועט איינרייסן פאר די גאולה שלימה,
 ווי באקאנט פלעגט דער הייליגער סאטמארער רבי
 אויספירן - ווען ער האט גערעדט פון דעם - מיט געוויין
 (עין דברי יואל על קהלת, ט): מען האט דעם זיידן מכבד געווען
 אויבן צו זאגן א דרשה, און ער זאגט דאס נאך ביז יעצט!

די שיינקייט פונעם היינטיגן דור

זעט מען פון דעם אז נישט אלעס קען מען פארשטיין,
 אין הימל איז דא אינגאנצן אנדערע חשבונות פון וואס מיר
 טראכטן, פארקערט, אין הימל ווערט א מורא'דיגע
 פארגעניגן ווען מען זעט ווי אזוי אידן דערהאלטן זיך אין
 אזאלעכע שווערע אומשטענדן, בשעת זיי זען גארנישט,
 און זיי זענען נעבעך צוזייט און צושפרייט צווישן אלע
 פראסטע שמוציגע גוים, וואס גייען אויסגעטון און

איינמאל איז געווען בשעת'ן חורבן בית המקדש, און ער האט צוגעזעהן מיט
 זיינע אייגענע אויגן דעם ביטערן חורבן (עין יואל משה בהקדמה).

געב נישט אויף

מא

אויסגעלאסן אויפן ערגסטען אופן, און אידן ווערן
געפייניגט און געהרג'עט דורך אלע אמות העולם,
פונדעסטוועגן אין די שווערסטע מצבים ווערט מען נישט
מיד, נאר איבעראל וואו אידן קומען אן דרייען זיי איבער
די פלאץ און מאכן עס אידיש, ביז עס ווערט דארט הייליג
אזוי ווי ארץ ישראל, מען בויעט מקנאות, תלמוד תורה'ס,
מיידל שולעס, בתי מדרשים, כוללים, שולען, מען עסט
נאר פשר'ס, אזוי אויף איז מען זיך מוסר נפש אויף יעדן
פרט, און די אלע זאכן איז אין הימל זייער חשוב, ווייל קיין
שום מלאך ושרף קען דאס נישט באווייזן, ווער רעדט נאך
פון די ביטערע נסיונות וואס עס גייט דורך אויף א בחור,
און פונדעסטוועגן דערהאלט ער זיך מיט אלע כוחות, און
ער נעמט נאכאמאל דעם חומש, משניות, גמרא, ער לויפט
נאכאמאל אין שול זאגן אמן און אמן יהא שמייה רבה, דאס
איז מורא'דיג חשוב אין הימל.

א טרייסט אויף די צרות וואס מען ליידט און גלות

דערפאר שבֿעה עֿשר בתּמוז נאכדעם ווען משה רבינו האט געזען אז די אידן האבן נישט געהאט קיין אמונת צדיקים, און זיי האבן זיך געמאכט אן פשוט'ען עגל פאר א רבי און א פירער, האט ער גלייך צובראכן די לוחות, וואס דורכדעם איז אראפגעקומען שפּחה אויף די וועלט (ערויבין דף נד ע"א), וואס דאס איז באַמת געווען א מוראדיגע טובה, ווייל אזוי ארום קען מען זיך באנייען און שטענדיג אנהייבן פון פריש, און פארגעסן וואס איז געווען (עין שיחות הר"ן סימן כו), דערנאך איז ער ארויפגעגאנגען נאכאמאל און פרובירט אז דער באשעפער זאל זיי מוחל זיין, אבער עס איז נישט געגאנגען אזוי שנעל, עס איז נאך געקומען א תשעה באב מיט אלע צרות וואס עס איז געשעהן אין דעם טאג, [און דאך זאגן חז"ל (ירושלמי ברכות ב, ד): אז אין דעם שווערן טאג תשעה באב ווערט געבוירן משיח]. דערפאר ווען מען זעט אז מען האלט שוין נאך תשעה באב און מען איז נאך אלץ נישט געהאלפן געווארן, קען מען דאך ווערן

זייער צופראכן און טראכטן וואס וועט דא זיין דער סוף ? !
 וועגן דעם זאגט דער אייבערשטער: קומטס קינדערלעך !
 איך וועל אייך טרייסטן און איך וועל אייך געבן נאכאמאל
 די עשרת הדברות, און איר וועט קענען נאכאמאל מקבל
 זיין די תורה פון גיי.

ח.

דער יום טוב פון מאכן שדוכים

חז"ל זאגן (תענית דף ל ע"ב): עס איז נישט געווען ביי אידן
 אזעלעכע ימים טובים אזוי ווי חמשה עשר באב און יום
 כיפור. ערקלערט די גמרא אז די גרויסקייט פון חמשה עשר
 באב איז געווען, אז דעמאלטס האט מען מתיר געווען זיך
 צו משדך זיין צווישן אלע שבטים איינער מיטן אנדערן;
 אויף איז דעמאלטס געווארן צוריק שלום מיט שבט
 בנימין, נאכדעם וואס די אידן האבן געמאכט א נדר אז מען
 גייט זיך נישט משדך זיין מיט זיי, ביז עס איז כמעט
 פארשניטן געווארן א גאנצער שבט פון כלל ישראל, און

געב נישט אויף

חמשה עשר באב האט מען מבטל געווען די גזירה, וואס דאן איז געווארן א גרויסע שמחה ביי כלל ישראל, דערפאר איז עס טאקע א מסוגל'דיגער טאג צו טרעפן א שידוך.

ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן

אזוי אויף איז חמשה עשר באב פערציג טעג פאר ראש השנה, און עס ווערט געברענגט (בני יששכר) אז פון חמשה עשר באב קען מען שוין וואונטשן א 'כתיבה וחתומה טובה', ווייל עס פאנגט זיך שוין אן די ימי הרחמים ורצון; דערפאר דארף מען זיך שוין גרייטן אויף ראש השנה, און בעטן דעם אייבערשטן מען זאל קענען אנקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

איז אומאן א באקוועמע אפרוה ארט?

אונדאי איז פאר יעדן שווער צו פארן, כאטשיג עס איז דא מענטשן וואס דאכט זיך זיי אז מען קומט דארט האפקענען און הנאה האבן וכו', אבער למעשה איז דאס א שווערע פארמאטערטע נסיעה, און קיין גרויסע גליקן

בגשמיות איז אין אומאן נישט פארהאנען, עס קומט זייער שווער אָן, מען קומט נאר ווייל דארט איז פארהאן אַ גרויסער רבי וואס האט צוגעזאגט אַז ער וועט דן זיין לפף זכות יעדער וואס קומט צו אים, און ער האט זייער געפֿעטן און פֿארלאנגט אַז מען זאל קומען צו אים.

וואס איז געווען די ציל פון גיין קיין ירושלים?

חז"ל זאגן (פסחים דף ח ע"ב): פֿארנוואס האט דער אייבערשטער נישט געמאכט אַז עס זאל זיין אין ירושלים די פֿיינע ווארימע בעדער פון חמי טבריה וואס ווער עס באַדט זיך אין דעם ווערט אויסגעהיילט, און פֿארנוואס זאל נישט זיין אין ירושלים די זיסע געשמאקע פֿירות גינוסר וואס וואקסט אין גליל? נאר וויבאלד דער אייבערשטער האט געהייסן אַז דריי מאל אַ יאר זאל מען קומען צום בית המקדש עולה רגל זיין, און אויב וואלט די חמי טבריה און די פֿירות גינוסר געווען אין ירושלים, וואלט מען געמיינט אַז מען קומט קיין ירושלים וועגן די פֿיינע בעדער און געשמאקע פֿרוכט, אָבער יעצט האט מען זיך קלאַר

געב נישט אויף

איבערצייגט אז מען קומט נאר צום בית המקדש; ווייל ווען מען איז געקומען קיין ירושלים עולה רגל זיין איז גארנישט געווען דארט אזוי ברייט און באקוועם, ווייל עס איז געווען א צאמלויף און א געשטופעריי פון זעקס הונדערט טויזענט אידן, דאך איז מען געווען אויסערגעווענליך פריילעך אז מען איז זוכה צו זיין אין ירושלים און גיין צום בית המקדש, אזוי ווי חז"ל זאגן (אבות ה, ה): קיינמאל האט זיך א מענטש נישט אפגערעדט אז עס איז אים צו ענג צו בלייבן אין ירושלים.

וואס איז די ציל פון קומען אויף אומאן?

די זעלבע זאך איז אויף אין אומאן, די איינציגסטע סיבה פאר וואס מען קומט איז נאר ווייל דער הייליגער רבי האט געהייסן קומען צו אים אויף ראש השנה (חיי מוהר"ן סימנים תג-תו), און ער האט געזאגט אז קיין גרעסערס דערפון איז נישט פארהאנען! איי אנדערע גוטע אידן זאגן נישט אזוי, איז נאך א קשיא... דערפאר פֿרעגט מען נישט קיין קשיות און מען קומט, כאטשיג עס קומט פאר קיינעם נישט אן

גרינג, ווייל איינער פארלירט א רענצל, ביי איינעם פעלט די עסן, אדער האט ער נישט קיין געהעריגע פלאץ, אדער דאס דאווענען איז צומאל שווער, אבער וויבאלד דער הייליגער רבי האט געבעטן מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, קוקט מען נישט אויפן באקוועמליכקייט, סיי דארט אליין און סיי אויף די נסיעה ארום און ארום, נאר מען קומט מיט די גרעסטע שמחה.

דער גרויסער אדוואקאט

בפרט אז א מענטש מאכט זיך א חשבון אז ראש השנה איז מען דן יעדן איינעם וואס עס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, און אלע אומגליקן וואס זענען געשעהן דעם יאר איז שוין ראש השנה געווען אנגעשריבן, אזוי ווי מען זאגט ביי דעם פיוט נאך ונתנה תקף: מי באש מי במים וכו' און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תסו), אז אין די ניגון וואס מען זינגט ביי די ווערטער מי ומי ומי... ליגט אויף באהאלטן פארשידענע גזרות וואס מען זאגט נישט ארויס בפירוש. ווייל אלעס וואס עס וועט זיך

געב נישט אויף

אָפּשפּילן מיטן מענטש אַ גאַנץ יאַר, וויפּיל עס זאַל זיין דער באַדזשעט דעם יאַר, און צו ער וועט דורכלעבן דאס יאַר און דאס גלייכן, אַלעס ווערט שוין פאַרשריבן ראש השנה, און וויבאלד מען גייט משפּטן דעם מענטש אויף אַזעלעכע האַקעלע זאַכן, גייט מען צום גרעסטן לוייער וואס דאס איז דער הייליגער רבי, וואס ער פאַרשטייט אונז, און ער האט זיך אונטערגענומען אונז אַ טובה צו טון, און אונז דן זיין לכה זכות (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א).

דער אייבערשטער זאל העלפּן אז אַלע בחורים און מיידלעך זאלן טרעפּן שידוכים, און מיר זאלן זוכה זיין צו דערלעבן צו זיין ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן, און פועל'ן אַלעס וואס מען דאַרף, און מיר זאלן אַנגעשריבן ווערן מיט א גוט געבענטשט יאַר.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~